

lingen af de smittomme Sygdomme og Tilfyn med Husdyrenes Sundhedsstilstand, der for Liden ene føres af Raadet, over paa en stedlig Autoritet, der Ijelsølgelig under senere Kontrol af Raadet strax kan faae de Mangler, der Naabe ved en Dyrlægges Behandling af et mødende Tilfælde, rettede og Sagen bragt i det rette Spor, forekommer Raadet at være saa vigtigt, at det vel er det Bengeoffer, som Ansættelsen af Amtsdyrlæger kræver, værd. Det turde være overflødig nærmere at paavise, hvor gavnlig Amtsdyrlægeinstitutionen, naar de bedste Kræfter blandt Dyrlegerne knyttes til den, vil være for den offentlige Sikkerhed med Hensyn til smittomme Sygdomme blandt Husdyrene; men at den ogsaa paa en mere direkte Maade vil kunde blive til Gavn og Lettelse for Befolkningen, vil være indlysende, naar der ses hen til de Tilfælde, hvor Raadet har maattet paatale, at der mod en smittom Sygdom er truffet strengere og ofte for Befolkningen meget byrdefuldere Forholdsregler end nødvendigt, hvilket som oftest vilde være undgaaet, naar der havde været et stedligt Tilfyn, der strax kunde have faaet Manglerne ved Sagens Behandling berigtigede.

8.

Justitsministeriet. Kjøbenhavn, den 17de Februar 1882.

I et hertil indkommet Andragende har forhenværende Bægter ved Bridesøfelle Straffeanstalt Simon Rasmussen, der fra den 1ste d. M. at regne paa Grund af Alder og Sygdom er bleven affødiget fra bemeldte Stilling, anholdt om at tilstaaes en aarlig Understøttelse af Statskassen.

Han har i saa Henseende anført, at han, der nu er 65 Aar gammel, har været i den ovennævnte Tjeneste siden Aaret 1864, og at han i Oktober Maaned f. M. blev angreben af Sygdom og Svaghed i en faadan Grad, at der efter den Ansøgningen medfulgte Erklæring fra Fængslets Læge ikke er Udset til, at han fremtidig vil kunne erhverve sit Udkomme. Han, der er gift og har 2 ukonfirmerede Børn, maa derfor ty til Fattigvæsenet, hvis der ikke bevilges ham en Hjælp af Statskassen.

Ansøgningen er meget varmt anbefalet af den nævnte Straffeanstalts Inspektør, der navnlig har anført, at Andrageren, der som Soldat har deltaget i Krigen 1848—50, i hele sin lange Tjenestetid ved Fængslet har viist sig som en i alle Maader nidkær, samvittighedsfuld og hæderlig Mand, samt at hans nuværende store Svaghed uden Tvivl hidrører fra det anstrengende Liv, han har ført, idet han, da hans Søn som Bægter var utilstrækkelig til hans og Families Underhold, har maattet gaa paa Arbejde en Del af Dagen for herved at supplere sin Fortjeneste.

Da Justitsministeriet maa formene, at der er al Anledning til at yde denne gamle og svage Mand, der saa ualmindelig længe er forbleven i en anstrengende og lavt lønnet Tjeneste — hans Løn har i de sidste Aar været omtrent 500 Kr. aarlig — en passende Hjælp af Statskassen, skal man anmode det ærede Finantsudvalg om behageligen til 2den eller eventuelt til 3die Behandling af Finantslovsforlaget for Finantsaaret 1882—83 at ville stille følgende Vædringsforslag:

Til § 20 Konto I. D. 2. Extraordinære Understøttelser.

„Summen 19,123 Kr. 25 Ø. forhøjes med 120 Kr.“.

J. Mellemann.

Til Folkethingets Finantsudvalg.

F. Bruun.